

První část práce je věnována teorii mluvních aktů. Autor práce se věnuje počátkům této teorie, základním termínům s ní spjatým (performativum, explicitní performativní formule; akt lokuční, ilokuční a perlokuční atd.) a dvěma jejím hlavním představitelům - J. L. Austinovi a J. R. Searlovi. Poté pojednává o klasifikacích mluvních aktů a jejich východiscích v pojetí jmenovaných a dalších autorů. Závěr první části se zaměřuje na vliv teorie mluvních aktů v české lingvistice a na proměny klasifikací mluvních aktů (v české tradici nazývaných komunikační funkce výpovědi).

Druhá část práce se zabývá definicí výpovědi s komunikační funkcí expresivní. Po shrnutí dosavadních českých a zahraničních definic se autor snaží zformulovat vlastní vymezení KF expresivních. Východiskem je definice M. Grepla z aktuální české klasifikace KF a vlastní autorovo pozorování a srovnávání se zahraničními autory (J. L. Austin a J. R. Searle). Na závěr autor popisuje jednotlivé KF expresivní a věnuje se „hraničním“ případům mezi třídou KF expresivních a ostatními třídami KF (opět vychází z aktuální klasifikace M. Grepla).

Závěrečná část práce je věnována indikaci KF expresivních v konkrétním jazykovém materiálu. Analyzovaný materiál je tvořen novinovými rozhovory. Zjištěné realizace KF expresivních jsou konfrontovány se způsoby dosud popsanými v pracích M. Grepla, který se problematikou indikace KF zabýval.